

poniedziałek, 12.12.2022

12 grudnia 2022

W domu macierzystym odbyło się Spotkanie z Matką Teresą Kierocińską. Jest to już dziesiąte spotkanie, które zgromadziło czcicieli pragnących pogłębiać tematykę życia i duchowości czcigodnej sługi Bożej. O godz. 16.00 przybyłych gości oprowadziła po muzeum s. Bogdana Batog CSCIJ.

O godz. 17.00 na sali multimedialnej odbył się wykład s. Wiktorii Szczepańczyk CSCIJ.

O godz. 18.00 w kościele zakonnym p.w. Przenajświętszego Oblicza Pana Jezusa ks. Grzegorz Koss celebrował Eucharystię w intencji beatyfikacji m. Teresy Kierocińskiej i we wszystkich intencjach uczestników. Wygłosił też tematyczną homilię. Zamieszczamy treść i nagranie homilii.

Bezpośrednio po Mszy św. odczytano prośby i podziękowania składane na sarkofagu czcig. sł. Bożej i przysyłanych pocztą elektroniczną.

Czciciele modlili się też osobiście przy sarkofagu czcig. sługi Bożej.

Spotkanie zakończyło się poczęstunkiem na sali Matki Bożej.

Prymat Boga w życiu Matki Teresy Kierocińskiej, prelekcja s. Wiktoria Szczepańczyk CSCIJ.

Matka Teresa Kierocińska została nazwana „mistyczką Zagłębia” [1]. Tak o niej mówił ks. prof. Stanisław Urbański – autorytet teologii duchowości. Czciogodna Sługa Boża w swym życiu odkryła wartość modlitwy jako osobistego, miłosnego spotkania z Bogiem i – wzrastając w niej – doszła do tego, że modlitwa przenikała całe jej życie i podejmowane prace.

Jej otwarciu na wartości duchowe sprzyjały warunki domu rodzinnego. Janina wzrastała w atmosferze religijnej, a od dnia Pierwszej Komunii świętej dojrzywało w niej pragnienie całkowitego poświęcenia się Bogu. Analiza spuścizny Matki Teresy pozwala na stwierdzenie, że modlitwę uważała ona za swoiste zwierciadło, w którym dusza ogląda samą siebie w Bogu, poznając swoje wady i słabości.

Czciogodna Sługa Boża była osobą, dla której Bóg i więź z Nim, a zwłaszcza więź, którą w życiu duchowym określamy jako zjednoczenie z Bogiem czy świętość, były sprawą podstawową. Jej mistyczne zjednoczenie z Bogiem miało wymiar oblubieńczy. Jezusa jako Oblubieńca przedstawiała formowanym przez siebie siostram. Głęboka komunia Matki Teresy z Bogiem uwidaczniała się zarówno w wielkich przedsięwzięciach, jak i w tych zwyczajnych, codziennych obowiązkach i sprawach. Wszystko cokolwiek czyniła, miało swoje źródło w umiłowaniu Boga nade wszystko. We wspomnieniach sióstr często występują świadectwa o tym, że m. Teresa Kierocińska kierowała je przed tabernakulum, aby tam szukały umocnienia, zrozumienia i radości. Siostra Brunona Młynarska zaświadczyła: „Gdy miałam jakieś trudności zewnętrzne czy wewnętrzne [...] zawsze odsyłała mnie do tabernakulum, [mówiąc] tam dziecko uspokoisz się i zaczerpniesz siły. Często widywałam Naszą Matkę przed tabernakulum, która klęczała cała zatopiona w adoracji” [2].

Oprócz wymiaru oblubieńczego zjednoczenia mistycznego z Bogiem, m. Teresa podkreślała też wymiar wolitywny. Zjednoczenie z Bogiem oznaczało dla niej przede wszystkim zjednoczenie jej własnej woli z wolą Bożą, czyli pragnienie i pełnienie tego, czego pragnie Bóg.

li wymagało to wzięcia krzyża lub wiązało się z niezrozumieniem, upokorzeniem, przyjęciem własnej słabości itp. Bez słowa

UŁ. M. TERESY KIEROCINSKIEJ 25, 41-209 SOSNOWIEC

UŁ. M. TERESY KIEROCINSKIEJ 25, 41-209 SOSNOWIEC

Zgromadzenia pisała, że „największa świętość to złączenie naszej woli z wolą Boga” [3].

Matka Teresa Kierocińska przeżywała swe zjednoczenie z Bogiem w codzienności, na małej drodze dziecięctwa duchowego. Pod kierownictwem duchowym Założyciela sł. B. o. Anzelma Gądka wzrastała w rozumieniu i umiłowaniu duchowości karmelitańskiej. Zjednoczenie z Bogiem w codziennym życiu m. Teresy wyrażało się najpierw podejmowanym wysiłkiem pracy nad sobą, by następnie żyjąc w obecności Bożej podejmować trud codziennych zajęć. To sprawiało, że potrafiła zachować cierpliwość, jedność i harmonię w życiu. Nie załamywała rąk, nie zniechęcała się, wzbudzała intencję przed każdą czynnością. Oddanie się Bogu dokonywało się w aktywnym jej życiu. Matka Teresa prowadząc wewnętrzny dialog miłości, była ciągle niejako zanurzona w Bogu.

Matka Teresa swym przykładem i słowem pragnęła siostronom wlać tę miłość Boga nade wszystko, która przejawia się w czynie. Charakterystyczną cechą, która mocno znamionowała postawę m. Teresy była wrażliwość na potrzeby bliźnich. W bardzo trudnych czasach nieraz mówiła: „Siostró pamiętaj być dobrą i hojną dla biednych, niczego im nie odmawiać, chociaż byśmy miały nie zjeść, im dać trzeba, bo w nich mamy widzieć Chrystusa dla któregośmy tu przyszły, by Mu służyć, więc teraz jakżeż można Mu coś odmówić, a o ile hojni będziemy dla biednych, tak i Bóg dla nas hojnym będzie, co już tak wiele doświadczyłam w swym życiu. Dałam dużo, a jeszcze więcej dostałam; ale my nie dawajmy dlatego, byśmy dostali, ale z miłości dla Miłości”. Miejscem oddziaływania na społeczeństwo Zagłębia była także kaplica domu macierzystego. Korzystało z niej wiele osób, z racji oddalenia od kościoła parafialnego. Matka Kierocińska z radością obserwowała wzrost wiernych uczęszczających na nabożeństwa. „Ludzi w dzień powszedni na Mszy św. bardzo dużo. Dzisiaj była nabita kaplica. Miło patrzeć jak gorąco zanoszą swe prośby do Pana. Bóg ma swoje zamiary” [4].

Zjednoczenie z Bogiem w codzienności uznano za fenomen świętości Matki Kierocińskiej. Jej życie zostało przemienione pod wpływem miłości Boga, którego wciąż szukała. Żyjąc w Bogu, pozostawała wrażliwą na codzienne wezwania i zdolną dawać miłość w sposób heroiczny .

[1] Por. S. Urbański, Wprowadzenie [w:] „Miłość Boga mierzy się miłością bliźniego”. Duchowość sługi Bożej Teresy od św. Józefa (Janiny Kierocińskiej, 1885–1946) Współzałożycielki Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus. Dokumentacja IV Symposium , red. S. Urbański, W. Gałązka, K.Z. Dubel, Warszawa – Sosnowiec 2011, s. 15.

[2] AMTK, Wspomnienia, t. 26, s. 69-70, Wsp. B. Młynarskiej [1954].

[3] Por. AMTK, List m. T. Kierocińskiej do sióstr w Czernej.

[4] AMTK, List m. T. Kierocińskiej do s. Magdaleny Wróbel [Sosnowiec, 10 II 1934].